

at Samtalen var kommen ind paa et for ham uheldigt Spor, og som han plejede, naar han i en Diskussion stødte paa en Sagskundskab, han ikke kunde hamle op med, vendte han det døve Øre til.

Nu standsede han og sagde, at han ikke vilde føre ham for langt bort. Her stod han netop paa sit Sogneskel, saa her kunde det være passende at sige Farvel.

Ved Afskeden gentog han sin Indbydelse til Per om at besøge ham en Dag. „Vi kan jo saa maaske fortsætte denne Samtale. — Men nu maa De vistnok skynde Dem hjem til Aftensmaden. De har maaske allerede gjort den lagttagelse, at Hofjægermesteren er en nidkær Mand, naar det gælder Maaltiderne. Ha, ha!“